

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-12-20)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-12-20)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 217. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000088.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiel, d. 20de December 1856.

Min kiære Fader!

Da der endnu er en Timestid tilovers af denne Formiddag — hvis øvrige Deel jeg har anvendt til at forberede mig, for i Eftermiddag værdigen og underholdende at kunne meddele mine fem tydske Tilhørere Adskilligt »von den Riesen oder Jötunen und den Nornen oder Schicksalgöttinnen« — da der endnu er en Timestid tilovers, vil jeg ikke opsætte til imorgen at takke dig for dit kiære, hiertelige Brev, som bragtes mig imorges, da jeg, efter min sædvanlige Promenade, var ifærd med at drikke min Kaffe, og som her i mit stille Hiem har faaet mig til at længes inderligt efter det andet, endnu stillere, hvor mine kiære gamle Forældre sidde alene og vel heller ikke sieldent længes efter den fraværende Søn. Meer s. 218end sædvanlig have mine Tanker i de sidste Dage været hos dig og min Moder, og igaar — da Veiret var stille, mildt og smukt, Søen saa glat som et Speil og Solen vel ikke varm, men dog klar og utilsløret — igaar tænkte jeg virkelig for Alvor paa at skrive til Curator, udbede mig Reisetilladelse, og overraske Eder en af de næste Dage. — —

— I mit Liv har der, siden jeg sidst skrev, været liden Afvexling; jeg har været temmelig rask, beskieftiget mig, deals med nordisk Mythologie og Islandsk — deals, skiøndt ikke saameget, som jeg ønskede, med Dante. Gaaer Oversættelsen imidlertid kun langsomt og besværligt, saa gaaer den dog fremad, og bliver vel ogsaa engang bragt tilende. Paa Erik d. XIV har jeg længe ikke tænkt. Planen til en Tragedie, hvis Hovedperson den ulykkelige Konge skulde være, har jeg udarbejdet og kan tilføie, at det mere skulde blive et psykologisk eller Siæle-Malerie end en politisk Tegning; men videre er jeg ikke kommen og kan ikke komme, før jeg faaer fuldkomment otium, og saa er det endda ikke sagt, at den festlige Stemning vil indfinde sig. De »skiønne Dage i Aranjuez« ere nu forbi, da jeg ikke havde andet at gjøre, end at gaae et Par Timer op paa Bibliotheket og forøvrigt var Herre over min Tid, samt desuden modtog mangt et vækkende Indtryk udenfra — hvilket her totalt savnes. Jeg kiender ingen af de tidligere Bearbejdelser af Emnet, dog seer jeg af Cygnæus' Bog (af hvilken forresten kun lidet læres) at jeg i eet Punkt af mit Udkast stemmer overeens med Lidner — deri nemlig, at jeg vilde digte et Kiærlighedsforhold mellem Niels Sture og Kong Eriks Søster. Dette har han ogsaa giort, uden imidlertid at benytte det (som det synes) paa rette Maade. Jeg har valgt denne Combination, fordi den giver Leilighed til stærke dramatiske Collisioner imellem Stureslægtens (navnlig Moderens, den saakaldte »Kung Märta's«) aristokratiske Had til Kongen og egne, høitflyvende Planer — og Kiærligheden til Kongens Slægtning. Dog har Lidner valgt en anden Søster, end den eneste rette, som maa være den deilige, letsindig-kokette, lidenskabelige og elskovssyge Cecilia. Dog nok om et Æg, hvoraf der maaskee aldrig kommer nogen Kylling. I Juleferien vil jeg endnu giennemgaae og overtænke det Hele — og derpaa lægge det hen til bedre Tider. — —

Af Aviserne seer jeg, at alle Danckwarts Malerier og Kobbere blive solgt. Han maa da vel have forsømt at gjøre Testamente; thi da jeg sidst var hos ham, sagde han udtrykkelig: s. 219»Der skal Intet sælges efter min Død, men alle mine Venner og Bekiendte skulle have en Erindring om mig« — og tilføiede smilende: »ja, Deres Fader faaer ogsaa Noget.« Nu, den bedste Erindring, hans Venner have om ham, den kan Skifteretten i det mindste ikke sælge. — Som sædvanlig trøster jeg mig i den kolde Vintertid med at tænke paa Sommeren. Og navnlig har det fornøiet mig at gjøre nogle indledende Skridt til at modtage dig herovre, hvis Du da skulde ville gjøre Alvor af den tidt omtalte Reise. — —

Af andre Nyheder kun den, at vor By, der i det hele har megen udvortes Politur, har faaet Gasbelysning, og at jeg fra mit ene Vindue derved har et smukt Skue hver Aften, i det en Krands af klare Flammer omgiver og speiler sig i den lille Sø (»Klein Kiel«), som ligger bag Huset. — Og nu Levvel for idag! Ved Nytaarstid skal jeg skrive igien. De kiærligste Hilsener til Moder og øvrige Slægt, og til Eder begge et hierteligt: »Glædelig Juul!«

Christian.